

R. Philpot, Global Research: Pokusy súdiť ruských vodcov za vojnové zločiny sú súčasťou západného “prisvojenia si a zmilitarizovania” Medzinárodného trestného súdu

- CZ24 News | 17. listopadu 2022

Medzinárodný trestný súd (ICC) naďalej slúži ako „baranidlo pre politiku USA a NATO“, ako to definoval bývalý veľký veľvyslanec USA pre vojnové zločiny v Clintonovej administratíve.

Vyššie uvedený citát nepochádza od ruského prezidenta Putina ani od prezidenta Číny Xi. Pochádza od **Davida Scheffera**, bývalého veľvyslanca USA pre otázky vojnových zločinov (1997 – 2001) v Clintonovej administratíve a hlavného vyjednávača za Spojené štáty pri vytváraní nie menej ako piatich medzinárodných trestných tribunálov, konkrétne pre bývalú Juhosláviu, Rwandu, Sierra Leone, Kambodžu a **Medzinárodný trestný súd (ICC)**.

Scheffer použil obrázok barana, keď hovoril o prvom medzinárodnom trestnom tribunáli založenom v máji 1993, Medzinárodnom trestnom tribunáli pre Juhosláviu. Povedal:

„Vtedy bol tribunál účinným súdnym nástrojom a mal som dostatočnú podporu od prezidenta Clintona, ministerky zahraničných vecí Madeleine Albrightovej, ministra obrany Williama Cohena a ďalších najvyšších predstaviteľov vo Washingtone, aby som ho používal ako baranidlo pri poprave Politika USA a NATO.“ (*All the Missing Souls, A Personal History of the War Crimes Tribunals*, Princeton University Press, 2012)

Tento citát je dnes dôležitý, pretože zaznievajú výzvy na postavenie ruských občanov a prezidenta Ruska pred medzinárodné trestné súdy, či už existujú alebo sa plánujú. Výzvy vydávajú krajiny NATO, Európska únia, ako aj organizácie OSN a poslušné západné médiá.

Stratégia NATO a Európskej únie začína byť jasná. Ich cieľom je vyzbrojiť medzinárodnú trestnú justíciu a ľudské práva dnes proti Rusku, dnes a zajtra proti Číne alebo ktorejkoľvek inej krajine, ktorá sa odváži povedať NIE tomu, čo sa Spojené štáty a ich spojenci alebo vazali snažia presadiť – alebo zachrániť. Tu je niekoľko príkladov:

ICC vyhlásil, že má jurisdikciu nad Ruskom, aj keď Rusko nie je jeho členom.

Podľa prokurátora ICC **Karima Khana** to nie je problém, „právne áno, nepredstavovalo by to prekážku našej jurisdikcii.“

[Prokurátor Khan](#) cestuje na Ukrajinu pod benevolentnou a úplne nestrannou ochranou ukrajinských ozbrojených síl, ktorých mnohé zdokumentované zločiny spáchané od roku 2014 sa samozrejme nespomínajú.

Obr.: zo zasadnutia ICC

V marci 2022 Rada OSN pre ľudské práva vymenovala sudcu Erika Møseho do čela Vyšetrovacej komisie OSN pre Ukrajinu, ktorá by vyšetrovala údajné zločiny na Ukrajine, ktoré by mohli viesť k obvineniu Rusov. Møse bol sudcom Medzinárodného trestného tribunálu pre Rwandu v rokoch 1999 až 2009. (pozri nižšie)

Møseova komisia tiež viedla vyšetrovanie pod veľmi láskavou ochranou ukrajinských ozbrojených síl. 23. septembra vypracovala [správu](#), ktorá celkom predvídateľne dospela k záveru, že Rusi spáchali vojnové zločiny. Neprekvapivo tiež dospelo k záveru, že Rusi spáchali sexuálne zločiny a že obeť boli vo veku 4 až 82 rokov.

Rovnako neprekvapivo sa nehovorilo o dobre zdokumentovaných zločinoch ukrajinskej armády od roku 2014, najmä na Donbase.

Medzinárodná advokátska komora [úzko spolupracuje](#) s Ukrajinskou advokátskou komorou na príprave trestných procesov, ktoré sa majú viesť na Ukrajine alebo pred ICC. **Mark Ellis**, výkonný riaditeľ IBA, nedávno [vyhlásil](#), že to, že Rusko nie je členom ICC, nie je problém. Ruské politické a vojenské orgány by mohli byť obvinené, súdené a v prípade odsúdenia a zmeny režimu by mohli byť zatknuté, nech sú kdekoľvek.

Osobitná predstaviteľka generálneho tajomníka OSN zodpovedná za otázky súvisiace so sexuálnym násilím **Pramila Pattenová** na tlačovej konferencii v Paríži 14. októbra vyhlásila, že súčasťou ruskej vojenskej stratégie sú činy znásilnenia, mrzačenia a sexuálnej agresie. Tiež tvrdila, že ruskí vojaci boli vybavení [Viagrou](#). Nepredložila žiadne dôkazy, len papagájovala vyššie uvedenú [správu](#) vyšetrovacej komisie vedenej sudcom Møsem.

Josep Borrell, vysoký predstaviteľ EÚ pre zahraničné veci, využíva každú možnú príležitosť, aby sa Rusku vojensky vyhrážal, pričom sa zároveň chváli, aká skvelá je medzinárodná trestná justícia. Borrell je muž, ktorý hovorí, že Európa je záhrada, zatiaľ čo zvyšok sveta je džungľa, ktorej hrozí, že napadne záhradu. Vyzýva tiež európskych záhradníkov, aby išli a ukázali zaostalým národom džungľu, ako by mali žiť.

Produkt unipolárneho svetového poriadku

Významný je fakt, že prvé medzinárodné trestné tribunály po Norimbergu vznikli v 90. rokoch. Pred rokom 1990 by to nebolo možné.

Podľa zosnulého [Ramseyho Clarka](#), bývalého generálneho prokurátora USA, „Neexistovalo by žiadne OSN, ak by sa v Charte akýmkoľvek spôsobom naznačovalo, že by tu bol trestný tribunál. Ak by to bolo vložené priamo, stretnutie by sa skončilo. Ľudia by si pred stretnutím v San Franciscu zbalili kufre vo Washingtone a odišli. Spojené štáty by boli prvé, ktoré by odišli.“ ([Rwanda a nové ťahanice po Afrike](#) , s. 171)

Tribunály založené v 90. rokoch sú čistým produktom Nového svetového poriadku, ktorý vyhlásil George HW Bush po páde Sovietskeho zväzu.

Mal to byť unipolárny svetový poriadok vedený Spojenými štátmi. USA by kontrolovali medzinárodné inštitúcie, vydávali zákony, identifikovali vinníkov, obžalovali, súdili a potrestali, pričom by zostali nezodpovedné za svoje činy. Clintonova administratíva prevzala v roku 1993 vedenie pri vytváraní tribunálov, o ktorých sa jeho vyjednávač chválil ako o „barane pri vykonávaní politiky USA a NATO“.

Ramsey Clark trval na tom:

„Nepodceňoval by som ústrednú chybu výberu ľudí na trestné stíhanie. Sú to nepriatelia, ktorých si vyberajú. Je to naozaj vojna inými prostriedkami a je veľmi krutá.“ (Tamže, s. 185)

Tak fungovali tribunály. V bývalej Juhoslávii boli obvinení najmä Srbi, ale nepadlo ani slovo o masívnom bombardovaní a ničení bývalej Juhoslávie NATO.

Medzinárodný trestný tribunál pre Rwandu bol pravdepodobne najhorším prípadom spravodlivosti víťazov.

Kým v čase spomínaných udalostí zúrila vojna, obvinení boli len členovia bývalej vlády alebo odporcovia Rwandského vlasteneckého frontu (RPF) a jeho vodca Paul Kagame, ktorého podporovali USA a Spojené kráľovstvo.

Napriek nezvratným dôkazom o zločinoch spáchaných RPF a samotným Paulom Kagame – ktorý vyvolal masové zabíjanie v Rwande [nezákonným vpádom do krajiny z Ugandy](#) a ako dôkazy naznačujú, [zostrelil lietadlo hutuského prezidenta Juvenala Habyarimana](#) – on a celý jeho armáda požívala úplnú beztrestnosť.

Čo sa stalo s ľuďmi, ktorých Medzinárodný trestný tribunál pre Rwandu oslobodil, odsúdil alebo odsúdil a nakoniec prepustil? Stručne povedané, niektorí z oslobodených alebo „prepustených“ ľudí sú stále v [domácom väzení](#) v Nigeri roky po tom, čo boli oslobodení alebo „prepustení“, bez štátnej príslušnosti, bez dokladov, bez práva pripojiť sa k svojim rodinám a/alebo opustení medzinárodným klokanom. súd.

Ďalší sú poslaní do trestaneckých kolónií 21.storočia v Benine, Mali a Senegale, ale nie do Haagu, sídla ICC. Pre Afričanov je to súdny apartheid. Vynára sa otázka: Ako mohla Vysoká komisia OSN pre ľudské práva zveriť vyšetrovanie zločinov na Ukrajinu sudcovi ako Erik Møse, ktorý po sebe zanechal takéto flagrantné porušovanie ľudských práv a ktorý o riešení problému mlčal?

Déjà vu odznova

Súčasný výzvy na obžalobu ruských úradov, občanov a prezidenta Ruska presne pripomínajú to, čo NATO v roku 2011 urobilo Líbyi a **Muammarovi Kaddáfimu**.

V marci 2011, krátko po tom, čo americká veľvyslankyňa pri OSN **Susan Riceová** vyhlásila, že Kaddáfí poskytuje líbyjským jednotkám viagru, aby im pomohla znásilňovať ženy, veľmi poslušný prokurátor ICC **Luis Moreno Ocampo** zvýšil ante s tým, že Kaddáfí nariadil, aby stovky žien byť znásilnené a že samotný Kaddáfí sa „rozhodol znásilniť“. Nepredložil žiadne dôkazy.

Komisia OSN pre ľudské práva tiež rýchlo vyslala vyšetrovateľov, aby identifikovali spáchané zločiny, vrátane znásilnenia a užívania viagry líbyjskými ozbrojenými silami. Keď ich správa vyšla v marci 2012, vyšetrovatelia dospeli k záveru, že neexistujú žiadne dôkazy o systematickej politike sexuálneho násillia.

Moreno Ocampo však trval na tom, že nové líbyjské orgány majú v tomto zmysle nezvratné dôkazy. Zdalo sa, že chce poskytnúť viac propagandy na ospravedlnenie zničenia Líbye a atentátu na Muammara Kaddáfího 21. októbra 2011. (Zdroj: [Slouching Towards Sirte](#) : *Vojna NATO o Líbyu a Afriku*, Maximilian Forte, Baraka Books, 2012, s. 253-256.)

Rusko nie je Líbya

Našťastie, Rusko nie je Líbya a unipolárny svet chrlí. Staré zvyky však ťažko zomierajú a môžu naďalej ničiť ľudí a životy.

Hoci propagátori takzvanej medzinárodnej trestnej justície budú mať s naplňaním svojich snov problém, stále môžu zabodovať propagandou, najmä keď sa väčšina západných médií uspokojí s papagájom hovorcov NATO a EÚ.

Robin Philpot

O autorovi: Robin Philpot je absolventom univerzity v Toronte a zakladateľom Baraka Books v Montreale. Je autorom knihy [A People's History of Quebec](#) s Jacquesom Lacoursièrom (Baraka Books, 2009); a [Rwanda and the New Scramble For Africa: From Tragedy to Useful Imperial Fiction](#) (Baraka Books, 2013), medzi inými dielami.

Pôvodným zdrojom tohto článku je [CovertAction Magazine](#)

Informačný servis - ICC a USA

Spojené štáty americké nie sú zmluvnou stranou Rímskeho štatútu Medzinárodného trestného súdu (Rímsky štatút), ktorý v roku 2002 založil Medzinárodný trestný súd (ICC) ako stály medzinárodný trestný súd s cieľom „postaviť pred súd páchatelov najhoršie zločiny, ktoré ľudstvo pozná – vojnové zločiny, zločiny proti ľudskosti a genocída“, keď národné súdy nie sú schopné alebo ochotné tak urobiť.

Od januára 2019 je členmi súdu 123 štátov.[3] Medzi ďalšie štáty, ktoré sa nestali zmluvnými stranami Rímskeho štatútu, patria India, Indonézia a Čína.[3] 6. mája 2002 Spojené štáty v pozícii zdieľanej s Izraelom a Sudánom, ktoré predtým podpísali Rímsky štatút, formálne stiahli svoj podpis a naznačili, že nemajú v úmysle dohodu ratifikovať.

Politika Spojených štátov týkajúca sa ICC sa značne líšila. Clintonova administratíva podpísala Rímsky štatút v roku 2000, ale nepredložila ho na ratifikáciu Senátu. Administratíva Georgea W.

Busha, administratíva USA v čase založenia ICC, vyhlásila, že sa k ICC nepripojí. Obamova administratíva následne obnovila pracovný vzťah so súdom ako pozorovateľ.

AUTOR: Robin Philpot

[ZDROJ](#)

Překlad: SKS